

ké republiky, z vyjádření předsedy této sněmovny i ze samotných zákonů, které byly zveřejněny předešlým způsobem ve Sbirce zákonů, částka 7 z roku 1995, na stranách 427, 428 (zákon č. 33/1995 Sb.) a 429 (zákon č. 34/1995 Sb).

Námítky skupiny poslanců v tomto bodě jsou tedy irelevantní. Ústavní soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že nejsou dány důvody ke zrušení zákonů č. 34/1995 Sb. a č. 33/1995 Sb., jak požadovaly skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a proto jejich návrhy ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. zamítl.

Řízení o zrušení zákona č. 33/1995 Sb. a o zrušení zákona č. 34/1995 Sb. byla zahájena doručením dvou samostatných návrhů a věci byly také samostatně připraveny k projednání v plénu. Vzhledem k tomu, že jde v obou věcech o totožnou právní problematiku a případy spolu souvisí, plénum Ústavního soudu v zájmu hospodárnosti řízení spojilo tyto dvě věci ke společnému řízení podle § 112 odst. 1 občanského soudního řádu použitím přívržených v souladu s § 63 zákona č. 182/1993 Sb. usnesením z 30. ledna 1996 sp. zn. Pl. ÚS 9/95 a obě věci projednalo a rozhodlo o nich při společném jednání jedním náležením.

III. Přílohy

Příloha č. 1

Hlavní politická správa ČSLA (HPS ČSLA):

- řídila stranickopolitickou práci a činnost politických orgánů, organizací KSC a SSM v ČSLA, v orgánech vojenského soudnictví, prokuratury a vojenské kontrarozvědky (mimo hlavní správu VKR) a stranickou skupinu ústředního výboru Odbořovacího svazu občanských pracovníků ČSLA k důslednému uskutečňování politiky KSC v ČSLA;
- rozpracovávala perspektivní úkoly rozvoje stranickopolitické práce, výstavby a činnosti politických orgánů a organizací KSC a SSM v ČSLA;
- připravovala podklady a návrhy pro jednání orgánů ÚV KSC, pravidelně informovala ÚV KSC o výsledcích stranickopolitické práce v ČSLA, organizovala vnitrostranickou informaci;
- podílela se na zpracování koncepce vojenské politiky strany a branného systému státu, uplatňovala stranický vliv na práci ministerstva, na jeho koncepci a normotvornou činnost, organizátorskou a kádrovou práci; aktivně ovlivňovala jeho podíl na plnění úkolů u přímo podřízených velitelských stupňů a u vojsk;

níků bývalé FBIS, kteří se nestali alespoň příslušníky BIS a kterým byl současně podle zákona č. 100/1970 Sb. přiznán příspěvek za službu.

O tom, že zákon č. 33/1995 Sb. neobsahuje retroaktivní ustanovení ve vztahu k zákonu č. 186/1992 Sb., bylo pojednáno výše. Platí to i ve vztahu k zákonu č. 100/1970 Sb. Zákonem č. 33/1995 Sb. se upravil zákon č. 100/1970 Sb., ve znění platném do 31. března 1995. Dotýká se pouze nároků vzniklých podle zákona č. 100/1970 Sb. Ustanovení § 35 odst. 2 dnes zrušeného zákona č. 244/1991 Sb. bylo přechodnou odkazující normou, podle které se do přijetí předpisů upravujících služební poměry příslušníků FBIS na služební poměry příslušníků FBIS přiměřeně vztahoval zvláštní předpis – zákon č. 100/1970 Sb.

Rozpadem České a Slovenské Federativní Republiky bylo povoláno i zrušení FBIS a zvláštní předpis upravující služební poměry jeho členů nebyl nikdy přijat. Nárok na příspěvek za službu proto byl a je založen u bývalých příslušníků FBIS zákonem č. 100/1970 Sb. a zrušení zákona č. 244/1991 Sb. se jej nikterak nedotklo. Vydaním zákona č. 33/1995 Sb. proto nedošlo a nemohlo dojít ke změně či doplnění neplatného zákona, jak tvrdí skupina poslanců v bodě 3 in fine svého návrhu.

4. V bodě č. 4 návrhu na zrušení zákona č. 33/1995 Sb. skupina poslanců uvádí, že zákon byl usnesen z podnětu skupiny poslanců (tisk č. 1365) a na základě společné zprávy výborů Poslanecké sněmovny (tisk č. 1464). Vláda České republiky svým usnesením č. 730 ze dne 21. prosince 1994 vyslovila nesouhlas se zněním poslaneckého návrhu zákona.

V bodě č. 3 návrhu na zrušení zákona č. 34/1995 Sb. se rovněž konstatuje, že zákon byl usnesen z podnětu skupiny poslanců (tisk č. 1364) a na základě společné zprávy výborů Poslanecké sněmovny (tisk č. 1463). Vláda České republiky svým usnesením ze dne 21. prosince 1994 vyslovila nesouhlas se zněním poslaneckého návrhu zákona.

K tomu je třeba konstatovat, že podle čl. 42 Ústavy mají poslanci i skupiny poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky právo podávat Poslanecké sněmovně návrhy zákonů (zákonodárná iniciativa). Návrh zákona podala skupina poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, byl tedy podán v souladu s Ústavou.

Zákonodárná moc v České republice náleží Parlamentu (čl. 15 Ústavy), vláda má pouze zákonodárnou iniciativu (čl. 41 Ústavy). Její stanovisko nic nemůže změnit na skutečnost, že zákon byl přijat předešlým způsobem, řádně podepsán a vyhlášen. Že se tak stalo, plyne ze stenoграфického záznamu jednání návrhů zákonů v Poslanecké sněmovně Parlamentu Čes-